

Informe justificatiu

Expedient	CU-2026-1749	Modalitat	Contracte Privat per Adm. Pública
Unitat promotora	Servei de Museus i Protecció de Béns Mobles		
Procediment	Negociat sense publicitat	Tipus	Subministraments
Objecte	Adquisició de 3 obres de diferents artistes: Alberto Fabra, "R-3"; Jordi Galí, "Sense Títol"; Zush, "Braenia", dintre de la Línia d'adquisicions d'art de postguerra i segones avantguardes		

	Import base €	IVA €	Import amb IVA €
Pressupost licitació	25.500,00	0,00	25.500,00
Valor estimat	25.500,00	-	-
Termini d'execució	30 Dies		

El senyor Dick Van Der Aa (Galeria Richard Vanderaa) ofereix a la Direcció General del Patrimoni Cultural l'adquisició de les obres següents:

- *R-3 Modules jonction*, Alberto Fabra, 1977
- *Sense títol*, Jordi Galí, 1965
- *Braenia (Hija de la mente universal)*, Zush, 1971

Objecte: Pintura
Títol: *R-3 Modules jonction*
Autor: Alberto Fabra
Datació: 1977
Tècnica: Acrílic sobre tela
Mides: 150 x 150 cm

L'obra *R-3 Modules jonction* és una pintura acrílica sobre tela de l'artista Alberto Fabra. Es caracteritza per una composició geomètrica rigorosa construïda a partir de volums prismàtics que semblen suspendre's sobre un fons estructurat mitjançant franges horitzontals de gran intensitat cromàtica. La combinació de línies paral·leles en tons vermells, verds i negres genera efectes òptics de vibració i moviment aparent, mentre que les formes tridimensionals, modelades amb degradacions de grocs i taronges, creen una il·lusió de profunditat espacial.

La tensió entre la superfície bidimensional i la representació il·lusòria del volum situa aquesta obra dins les investigacions vinculades a l'art òptic i cinètic desenvolupades durant les dècades de 1960 i 1970. L'ús sistemàtic de la repetició, les estructures modulares i els contrastos cromàtics evidencia una recerca centrada en els mecanismes de la percepció visual i en la participació activa de l'espectador en l'experiència estètica.

La peça constitueix una mostra representativa del llenguatge plàstic desenvolupat per Fabra, basta en l'experimentació amb la geometria, la llum i el color com a elements constructius. Mitjançant una composició ordenada i precisa, l'artista explora les possibilitats expressives de l'abstracció geomètrica i dels efectes perceptius, en sintonia amb alguns dels principals corrents internacionals de l'art contemporani de la segona meitat del segle XX.

Alberto Fabra (Buenos Aires, 1920 – Perpinyà, 2011) fou un artista vinculat a Catalunya que desenvolupà una trajectòria singular dins l'art de la segona meitat del segle XX. Instal·lat a Port de Selva (Alt Empordà) a mitjan dècada dels anys cinquanta, alternà la seva residència entre aquesta localitat i la ciutat de Perpinyà fins a la seva mort.

La seva producció artística es caracteritza per una constant experimentació formal i matèrica, en diàleg amb els llenguatges de l'abstracció i les tendències renovadores de l'art contemporani de postguerra. Al llarg de la seva trajectòria, Fabra desenvolupà una investigació sostinguda sobre les possibilitats expressives del color, la forma i la matèria, configurant un llenguatge propi que evolucionà des d'un interès inicial per la pintura cap a plantejaments cada vegada més personals i experimentals.

El color ocupa un paper central en la seva obra, estructurant composicions basades sovint en contrastos cromàtics intensos i en relacions visuals que generen tensió i dinamisme. Igualment, la dimensió matèrica esdevé un element fonamental del seu treball, mitjançant l'ús de textures, superposicions i relleus que aporten densitat i profunditat a les superfícies pictòriques.

La seva obra fou presentada en nombroses exposicions individuals i col·lectives, tant a Catalunya com a França i altres contextos internacionals. Les diferents etapes de la seva producció evidencien una recerca continuada entorn de qüestions com la memòria, el paisatge, la construcció de l'espai pictòric i la relació entre ordre i espontaneïtat.

L'interès d'aquesta obra rau en la seva capacitat de representar les investigacions vinculades a l'abstracció geomètrica i l'art òptic desenvolupades durant la segona meitat del segle XX. La peça constitueix un exemple significatiu del llenguatge plàstic d'Alberto Fabra, basat en l'experimentació amb la geometria, el color i els efectes perceptius, i permet ampliar la representació dels corrents artístics internacionals que van influir en la producció catalana del període. La seva incorporació reforçaria el relat de l'art de postguerra i de les

segones avantguardes a Catalunya, alhora que contribuiria a preservar i posar en valor una trajectòria artística singular vinculada a l'Empordà i al context cultural català.

La destinació més indicada per ser dipositada és el Museu de l'Empordà.

Objecte: Dibuix
Títol: *Sense títol*
Autor: Jordi Galí
Datació: 1965
Tècnica: Grafit sobre paper
Mides: 99 x 70 cm

L'obra *Sense títol* és un dibuix realitzat amb la tècnica de grafit sobre paper per l'artista Jordi Galí l'any 1965. Es tracta d'una peça significativa dins la trajectòria de l'autor en correspondència amb la fase inicial i de fonamentació del Pop-Art i del Nou Realisme a Catalunya, corrents estètics i crítics que l'artista va introduir en l'àmbit peninsular a mitjans de la dècada de 1960.

Format en els nuclis d'avantguarda de la dècada de 1960 i vinculat a les teories semiòtiques introduïdes a l'Escola Eina, Galí va bastir una producció artística centrada en l'anàlisi de les mitologies contemporànies del consum, la publicitat i els mitjans de comunicació de masses. En aquest context, l'obra reflecteix la transició de l'autor cap a l'ús de diferents sistemes de comunicació visual i s'emmarca en la línia de la producció exposada l'any següent.

Des del punt de vista formal i conceptual, la peça exemplifica les característiques analitzades per la crítica coetània, que definia les peces d'aquest període com a metallenguatges, és a dir, obres que parlen de la pròpia manera de comunicar-se. L'estructura compositiva no es limita a relacionar formes geomètriques o línies, sinó que planteja un diàleg entre diferents sistemes de comunicació i codis prefabricats al carrer o als mitjans de comunicació. Fruit d'això, Galí estableix un joc de relacions que el diferencia d'altres variants del moviment artístic.

La iconografia de l'obra presenta un interès històric, social i artístic. A través d'una estètica vinculada al Nou Realisme, entès com un moviment que buscava noves maneres d'entendre la realitat en plena postguerra i apropant-se a la realitat quotidiana, l'obra reflecteix una posició crítica amb el creixement de la societat de consum. Així mateix, aquest dibuix s'emmarca en el període en què l'autor exercia de nexa entre l'avantguarda cultural catalana i la contracultura internacional, esdevenint un document visual dels corrents de resistència estètica actius durant el final del règim franquista.

Al mateix temps, l'obra presenta un destacat interès documental pel context crític i expositiu, atesa la seva vinculació amb els circuits de l'avantguarda dels anys seixanta. En aquest sentit, la producció de Galí d'aquest període concret va ser objecte d'anàlisi per part d'intel·lectuals com Alexandre Cirici Pellicer en publicacions com la revista Serra d'Or, on es

ressaltava que la seva proposta trencava els models tradicionals dins el panorama artístic local, situant el seu impacte en línia amb l'obra de Picasso, Miró o Tàpies.

Recentment, la importància d'aquesta línia de treball ha estat recuperada i incorporada a la mostra *Liberxina*, presentada al Museu Nacional d'Art de Catalunya l'any 2019, una fita de revisió institucional dedicada a revalorar les aportacions d'aquest grup d'artistes. La inclusió d'aquesta producció en el citat projecte del museu nacional, sumada a la seva posterior exhibició a la fira i galeria Richard Vanderaa, constata la integració de la peça dins del conjunt de l'art pop de la península i posa de manifest l'interès de les institucions públiques per la seva documentació, conservació i difusió.

L'artista Jordi Galí (Barcelona, 1944) va iniciar la seva trajectòria en el camp de les arts plàstiques durant la dècada de 1960. L'any 1963 va ser fundador del grup *Machines*, un col·lectiu d'artistes que creava obres utilitzant objectes de la producció industrial. Des d'aquest moment, la seva pràctica es va orientar cap a l'estudi de la cultura de masses, la publicitat i el funcionament del consum en la societat contemporània.

A partir de la segona meitat de la dècada de 1960, la seva producció de pintures i dibuixos es va consolidar com una de les primeres manifestacions a Catalunya i a l'Estat espanyol del Pop-Art, moviment que utilitza imatges de la cultura popular i de la publicitat, així com del Nou Realisme, un corrent europeu que fa servir objectes reals i quotidians per plantejar una reflexió crítica sobre la societat de consum. Aquest fet el va portar a exposar en espais de referència del moment, com la Sala del Prat de l'Ateneo de Madrid el 1966, el Col·legi Oficial d'Arquitectes de Catalunya i la Galeria René Metras de Barcelona. El reconeixement de la seva proposta assoleix una fita internacional el 1967 amb la selecció de la seva obra per a la IX Biennial de São Paulo, al Brasil.

Finalment, pel que fa a l'actualitat, el treball de l'artista forma part dels fons d'institucions públiques com el Museo Nacional Centro de Arte Reina Sofía, el Museu d'Art Contemporani de Barcelona (MACBA), el Museu Nacional d'Art de Catalunya (MNAC) i el Musée d'Art Moderne de Céret (França).

L'interès d'aquesta obra rau en el fet que constitueix una peça de la primera recepció i articulació del Pop-Art i el Nou Realisme a Catalunya, destacant per la seva adscripció cronològica i la seva proposta conceptual en un moment de transició de les avantguardes de postguerra. En aquest sentit, la seva incorporació a la Col·lecció Nacional contribuiria a reforçar la representació de les pràctiques gràfiques de caràcter crític i de les línies d'experimentació de la dècada de 1960, completant els fons dedicats a la transició cap a l'art conceptual català. Així mateix, l'obra permetria també consolidar la presència i el relat de Jordi Galí dins el corpus de l'art contemporani públic.

Dipòsit pendent de concretar.

Mides: 70 x 50 cm

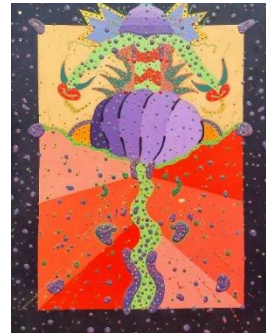
Objecte: Pintura

Títol: *Braenia (Hija de la mente universal)*

Autor: Zush – Evru (Albert Porta)

Datació: 1971

Tècnica: Acrílic i pintura fluorescent sobre fusta

L'obra *Braenia (Hija de la mente universal)* és una pintura acrílica i de pigments fluorescents sobre fusta de l'artista Albert Porta - Zush - Evru, realitzada l'any 1971. Es tracta d'una obra significativa dins la trajectòria de l'artista, ja que correspon al període de consolidació de la seva producció psicodèlica, un llenguatge plàstic que es desenvolupa a partir de finals dels anys seixanta i que constitueix una de les aportacions més singulars de la seva producció, sent una de les poques peces d'aquesta època històrica que es conserven disponibles en el mercat privat.

Format de manera autodidàctica i vinculat estretament a l'avantguarda catalana, l'artista desenvolupa, a partir de l'any 1968, un univers artístic allunyat dels plantejaments acadèmics, moment en què adopta el nom de Zush després d'un ingrés a l'Hospital Frenopàtic. En aquest context, *Braenia (Hija de la mente universal)* esdevé una obra representativa del seu llenguatge visual i dels interessos temàtics que defineixen aquesta etapa creativa.

Des del punt de vista formal, la pintura es caracteritza per una fractura vinculada a l'estètica psicodèlica, amb l'ús de colors d'alta intensitat que generen un fort impacte visual per transmetre un ordre dinàmic de flux energètic. Igualment significativa és la utilització d'un suport no convencional com és la fusta i l'aplicació de pintura fluorescent experimentada a l'habitació negra de la casa del Maduixer, un recurs lligat a la pràctica d'aquest col·lectiu que evidencia el seu interès per l'ús de materials lligats a la percepció lumínica com a part inseparable del seu plantejament estètic.

La iconografia de l'obra presenta un notable interès històric, social i cultural. L'obra plasma una estructura formal abstracta que recorda la visió microscòpica d'un teixit biològic, vegetal o animal, la qual cosa permet abordar qüestions vinculades a la relació entre ciència, mística i art. La composició, basada en milers de punts com a cèl·lules d'una energia universal, constitueix un patró visual de forta càrrega simbòlica que enllaça amb les referències coetànies sobre les visions de caràcter mescalínic descrites per autors com Henri Michaux, aportant una dimensió de contestació envers els corrents racionals de l'època.

L'obra presenta, així mateix, un destacat interès documental pel seu vincle amb el recorregut expositiu inicial de l'autor. La peça és el resultat de la línia d'investigació estètica iniciada amb les primeres manifestacions individuals de l'artista a espais de referència com la Galeria René Metras de Barcelona l'any 1968 o la Iván Spence Gallery d'Eivissa l'any 1969, iniciatives que van marcar la introducció de la psicodèlia en el teixit artístic de postguerra.

Recentment, la pintura ha estat recuperada i posada en relleu a través de diferents revisions historiogràfiques de la trajectòria artística de Zush, especialment des de la gran retrospectiva que li va dedicar el Museu d'Art Contemporani de Barcelona (MACBA) l'any 2001 i la mostra de la Fundació Suñol l'any 2009. La inclusió d'aquesta línia de treball en els principals programes expositius de caràcter estatal i internacional referma el seu valor dins del conjunt de la producció de l'artista i posa de manifest l'interès creixent de les institucions per la recuperació i difusió de l'obra.

Albert Porta (Barcelona, 1946-2025) va iniciar la seva trajectòria en el context de la Barcelona de postguerra, establint contacte l'any 1962 amb el galerista René Metras, qui va actuar com a impulsor de la seva carrera. Aquesta vinculació el va portar a participar activament en els corrents de la segona avantguarda catalana i a conèixer amb creadors com Antoni Llena, Jordi Galí, Àngel Jové i Sílvia Gubern, integrant el nucli creatiu conegut com el Grup del Maduixer, un fet que va influir decisivament en el desenvolupament de la seva producció, caracteritzada per la transversalitat de disciplines i l'experimentació amb materials i procediments diversos.

Des de la dècada de 1960, l'artista desplega una intensa activitat que comprèn el dibuix, la pintura i, més endavant, l'ús de la tecnologia i de l'holografia aplicada a l'art arran dels seus estudis al M.I.T. de Boston a mitjans dels anys vuitanta. En aquest context, l'any 1968 l'artista crea l'anomenat *Evrugo Mental State*, un estat mental conceptualitzat per ell mateix que esdevé un llenguatge dotat dels seus codis alfabètics i cartogràfics, convertit en el centre simbòlic de la seva mitologia personal i com una actitud crítica envers els convencionalismes artístics i socials.

Dins la seva trajectòria cal destacar una sèrie de fites clau. L'any 1964 presenta la seva obra per primer cop a l'exposició col·lectiva *Presencias de nuestro tiempo* a la Galeria René Metras. L'any 1968 realitza la seva primera mostra individual sota el nom de Zush a la mateixa galeria amb el títol *Al·lucinacions*. La seva consagració internacional es consolida amb la participació a la Documenta de Kassel l'any 1977, l'exposició al Solomon R. Guggenheim Museum de Nova York l'any 1980 i la inclusió al Centre Pompidou de París l'any 1989. L'any 2001, coincidint amb la seva retrospectiva al Museu d'Art Contemporani de Barcelona (MACBA), adopta el nom d'Evrú i instaura el concepte d'*ArtCienMist*.

Durant les darreres dècades, la seva obra ha estat objecte d'un renovat interès per part de diverses institucions culturals d'àmbit global. L'any 2007 es va organitzar una destacada itinerància de retrospectives a la Xina, incloent el Today Art Museum de Pequín i el MoMA Duo Lun de Xangai, de la mateixa manera que la Fundació Suñol va revisar la seva producció històrica l'any 2009. Ha rebut reconeixements com el Premi Nacional de Gravat el 1997, el Premi Ciutat de Barcelona el 2000 i el Premi ACCA de la Crítica d'Art el 2003, confirmant la vigència i revaloració de la seva producció artística.

L'interès d'aquesta obra rau en el fet que constitueix una peça significativa dins l'imaginari de l'etapa psicodèlica de Zush, alhora que es tracta d'un testimoni singular de les formes de representació de l'experimentació conceptual i estètica en el context català dels anys setanta. En aquest sentit, la incorporació a la Col·lecció Nacional contribuiria a reforçar la representació de pràctiques artístiques de caràcter experimental i vinculades a les segones avantguardes, assegurant la presència pública d'una tipologia d'obra molt escassa en el

mercat actual. Així mateix, l'obra permet reforçar la presència de l'artista dins el relat de l'art català contemporani.

La destinació més indicada per ser dipositada és el Museu d'Art Contemporani de Barcelona.

Per tot l'exposat es proposa l'adquisició de les obres que el senyor **Dick Van Der Aa** (Galeria Richard Vanderaa) amb NIF **X3232301L** ofereix a la Direcció General del Patrimoni Cultural per un import de **25.500,00 euros REBU**.

- *R-3 Modules jonction*, Alberto Fabra, 1977
- *Sense títol*, Jordi Galí, 1965
- *Braenia (Hija de la mente universal)*, Zush, 1971

Es farà un únic pagament, prèvia presentació de la factura.

Anualitats	Import base €	IVA €	Centre gestor	Partida pressupostària
2026	25.500,00	0,00	CU13	D/670000200/4430/0000

Vist i plau

Jordi Domeque i Arayo
Cap del Servei de Gestió

Joaquim Borràs Gómez
Director General del Patrimoni Cultural